

Як Сірко переміг татар (народний переказ)

Автор Невідомий

Давно-давно це було, ще за запорожців і за кошового Сірка. Пройшло років чимало, як жив Сірко та як його не стало, а слава про нього не пройшла, не пропала. Він був для ворогів страшний і сердитий, а для християн — дуже добрий та милостивий.

Якось запорожці пішли із Сірком у похід, а татари прочули про те, одразу й побігли на Січ, і почали там хазяйнувати: усіх православних християн* забрали та й повезли в полон. А вони, бідні, не хочуть іти та ридають так, що аж земля стогне. А татари на плач не зважають і нагайками їх підганяють.

Як прочув про те кошовий Сірко, зараз зібрав своїх козаків — і в погоню за татарами визволяти православних людей. Та летить, як птиця. Добіг близько до татар, бачить, що їх дуже багато, а козаків дуже мало — і давай хитрити. Спинив свого коня й крикнув на козаків: "А стійте, братці! Підождіть, не ворухіться!" Тоді зіскочив із коня, дав його другому козакові, а сам — кувирдь — та й зробився хортом¹ і побіг до татар.

Татари бачать: хорт **, красивий такий! Сподобався він їм. Узяли вони його, нагодували.

Коли татари відпочивали, то той хорт поробив так, що вони поснули. Потім повернувся назад до козаків — і зробився чоловіком! Тоді козаки вирубили татар, а християн повернули назад.

Християни дуже дякували Сіркові й пішли собі щасливо додому. А Сірко зі своїми козаками став гуляти по-старому.

* Тут ідеться про мешканців слобід, що були навколо Січової фортеці.

** Хорт, хірт — собака.

Довідка. Іван Сірко (1605-1680) — кошовий отаман Запорозької Січі, видатний український полководець; брав участь у Національно-визвольній війні українського народу під керівництвом Б. Хмельницького 1648-1654 рр. Здобув перемогу в 65-ти боях.